

THỜI SỰ TÔN GIÁO

KHOÁC ÁO TU HÀNH, LÀM ĐIỀU SAI TRÁI!

Liên tiếp trong tháng 3, tháng 4 năm 2009 trên một số trang web đã xuất hiện các “Bài viết”, “Thông cáo”, “Lời kêu gọi” của một số người khoác áo tu hành với nội dung sai trái, xuyên tạc sự thật, vu cáo chế độ Nhà nước Việt Nam. Họ là ai? Những nội dung đó là gì? Phản ứng của dư luận ra sao? Phóng viên *Tạp chí Nghiên cứu Tôn giáo* xin tổng hợp lại vấn đề này để bạn đọc tiện theo dõi.

1. Về “Lời kêu gọi” của Đặng Phúc Tuệ

Đặng Phúc Tuệ là ai? Đây là một tu sĩ Phật giáo với pháp danh Thích Quảng Độ; năm nay 82 tuổi, sinh quán tại huyện Tiên Hải, tỉnh Thái Bình; hiện đang cư trú tại Thanh Minh Thiền Viện, số 90 đường Trần Huy Liệu, phường 15, quận Phú Nhuận, Thành phố Hồ Chí Minh. Là một người xuất gia, nhưng Thích Quảng Độ vẫn mang nặng trong lòng mối thù với cách mạng do những người thân trong gia đình làm tay sai cho thực dân Pháp nên bị Việt Minh xử lí. Trong các năm 1977, 1978, Thích Quảng Độ đã nhiều lần tỏ thái độ chống đối chính quyền bằng các hình thức dọa tự thiêu, tổ chức thuyết giảng vu cáo chính quyền đàn áp Phật giáo, ra thông bạch kêu gọi, kích động tăng ni sẵn sàng “tử vì đạo”, v.v...

Trước những việc làm sai trái, sau nhiều lần nhắc nhở của các cấp chính quyền nhưng Thích Quảng Độ không hề hối cải, UBND Thành phố Hồ Chí Minh

đã đưa ra quyết định xử lí hành chính bằng biện pháp cấm Đặng Phúc Tuệ cư trú tại địa bàn Thành phố Hồ Chí Minh và đồng thời, UBND tỉnh Thái Bình cũng ra quyết định buộc công dân này về cư trú tại tỉnh Thái Bình. Nhưng đến năm 1982, Đặng Phúc Tuệ lại tự ý quay trở lại Thành phố Hồ Chí Minh và tiếp tục có những hành động gây sức ép đối với Nhà nước nhằm khôi phục lại “Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất”, một tổ chức đã không còn tồn tại về mặt pháp lí từ sau Đại hội Thống nhất Phật giáo toàn quốc được tổ chức tại chùa Quán Sứ, Hà Nội, từ ngày 4 đến ngày 7 tháng 11 năm 1981. Cần phải nói rõ rằng, từ thời điểm trên, ở Việt Nam chỉ có một tổ chức hợp pháp duy nhất đại diện cho Phật giáo Việt Nam về mọi mặt, đối nội cũng như đối ngoại, đó là Giáo hội Phật giáo Việt Nam. Xưng danh “Viện trưởng Viện Hoá đạo - Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất”, Thích Quảng Độ đã viết và phát tán nhiều tài liệu xuyên tạc tình hình trong nước, kích động, chống đối chính quyền và chế độ Nhà nước Việt Nam⁽¹⁾.

Do những hành vi lợi dụng tôn giáo phá hoại chính sách đoàn kết dân tộc và lợi dụng quyền tự do dân chủ xâm phạm

1. Về các hoạt động chống đối chính quyền của Thích Quảng Độ xin tham khảo thêm: Công lí. *Tham vọng chính trị của những kẻ đội lốt tôn giáo*. *Tạp chí Nghiên cứu Tôn giáo*, số 8/2007, tr. 62 - 66; P.V. *Khẩu Phật, tâm xà*. *Báo An ninh Thế giới*, số 849, ngày 18/4/2009, tr. 1 - 3.

lợi ích Nhà nước, tháng 8 năm 1995, Đặng Phúc Tuệ đã bị Tòa án Nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh xét xử và tuyên phạt 5 năm tù giam, 5 năm quản chế. Trong tù, Đặng Phúc Tuệ - tức Thích Quảng Độ, đã viết đơn nhìn nhận sai lầm và bày tỏ sự ăn năn hối cải. Dựa vào chính sách khoan hồng của Đảng và Nhà nước Việt Nam đối với những người lầm lỗi đã cải tà quy chính, nhân dịp Quốc khánh 2/9/1998, Chủ tịch nước đã quyết định đặc xá, tha tù trước thời hạn cho ông ta.

Ra tù, vẫn chứng nào tật ấy và được sự tiếp tay của các nhóm cực đoan trong Phật giáo người Việt ở hải ngoại như Võ Văn Ái (Pháp), Hộ Giác, Viên Lý, Chánh Lạc, Giác Đức (ở Mỹ) và một số kẻ khác, Thích Quảng Độ tiếp tục những việc làm sai trái chống đối chính quyền, kích động người dân, như vụ ngày 17/7/2007 tại Trụ sở Văn phòng 2 cơ quan Quốc hội tại Thành phố Hồ Chí Minh và ngày 23/8/2007 tại Trụ sở tiếp công dân ở số 110 Cầu Giấy, Hà Nội mà báo chí đã phản ánh. Trong cả hai vụ này, Thích Quảng Độ đã cùng các đồng sự của mình như Phạm Ngọc Ẩn tức Thích Không Tánh, Nguyễn Khắc Toàn và một số người khác dùng tiền để mua chuộc, kích động người dân chống lại chính quyền dưới chiêu bài "cứu trợ dân oan", khi một số bà con ở một vài địa phương vì bức xúc trong việc giải phóng, đền bù đất đai đã tập trung khiếu kiện ở các địa điểm trên.

Phản ứng trước sự việc này, Thượng tọa Thích Thanh Nhiễu, Chánh Văn phòng 1, Giáo hội Phật giáo Việt Nam đã bày tỏ: "Đó là trường hợp con sâu làm rầu nồi canh, đi trái lại học Phật. Theo tôi, đây là hành vi không tốt. Đã là người tu hành thì thật khó chấp nhận việc cầm loa đứng trước đám đông để vận động lôi kéo họ kiện cáo, chống đối Nhà nước... Nếu

phát tiền đúng chỗ thì rất tốt: phát tiền cứu trợ lũ lụt, thiên tai, người nghèo... đều đáng hoan nghênh. Nhưng việc làm của ông Thích Quảng Độ lại khác, nó mang mưu đồ chính trị: Những đồng tiền phát ra nhằm vào những người đang đi khiếu kiện. Đã làm người tu hành thì phải làm đúng theo lời Phật dạy. Tức là ăn ở hiền lành, làm điều phúc đức. Việc gì có lợi cho số đông thì làm, đừng làm những việc lợi cho mình hại cho người... có thể do các thế lực thù địch cấp tiền cho ông ta, thông qua đó khuấy động lên vấn đề "nhân quyền". Hành động ấy đối với trong nước thì sẽ không được một cái gì. Ai ai cũng phản đối, kể cả ngay trong giới Phật giáo"⁽²⁾.

Tiếp đó, ngày 5/8/2008 khi Hòa thượng Thích Huyền Quang qua đời, Thích Quảng Độ đã lợi dụng ngay cơ hội này nhằm thực hiện ý đồ chính trị của mình, thông qua việc tổ chức tang lễ cho Hòa thượng Thích Huyền Quang để công khai hóa tổ chức bất hợp pháp "Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất". Âm mưu này, trước đó, đã được ông ta ráo riết thực hiện khi Hòa thượng Thích Huyền Quang do tuổi già, mắc nhiều bệnh nan y, sức khỏe nguy kịch. Tuy nhiên, các môn đồ và đông đảo Phật tử Bình Định đã sớm nhận ra ý đồ xấu của Thích Quảng Độ nên đã không đồng tình với những yêu cầu của ông ta.

Trở lại với cái gọi là "Lời kêu gọi" của Đặng Phúc Tuệ (Thích Quảng Độ) ngày 29/2/2009 vừa qua. Việc tổ chức khai thác Bôxít ở Tây Nguyên là một chủ trương phát triển kinh tế - xã hội lớn của Đảng và Nhà nước ta, Bộ Chính trị đã có kết luận cụ thể về vấn đề này và thông báo

2. Trích theo: Báo An ninh Thế giới, số 849, ngày 18/4/2009, tr. 3.

rộng rãi trên các phương tiện thông tin đại chúng. Ấy vậy mà, không biết dựa vào đâu Thích Quảng Độ, trong “Lời kêu gọi” của mình đã cho rằng việc khai thác này sẽ dẫn tới “nguy cơ huỷ hoại màu xanh Tây Nguyên và đời sống của người Việt cũng như hàng chục triệu dân tộc ít người”, và “khẩn cấp báo động công luận thế giới về đại nạn sinh thái Tây Nguyên...”. Từ đó, ông ta kích động người dân chống lại Nhà nước: “Người dân biểu tình tại gia bằng các hoạt động như nông dân không ra đồng, công nhân không đến công xưởng, thương gia, tiểu thương không đến chợ, sinh viên, học sinh không đến trường, bà con Việt kiều không về thăm, không gửi tiền về Việt Nam...”. Những kẻ từng tiếp tay cho ông ta trước đây ở hải ngoại đã vào cuộc ngay sau khi cái gọi là “Lời kêu gọi” được đưa lên mạng internet.

Võ Văn Ái đã chỉ đạo Ý Lan, bà vợ bé của ông ta là người nước Anh có cái tên Penelope Fanlker, phỏng vấn Thích Quảng Độ qua điện thoại về vấn đề này. Trả lời câu hỏi của Ý Lan tại sao lại biểu tình tại gia, Thích Quảng Độ nói: “Ở Việt Nam, dù không bạo động cũng bị đàn áp. Cho nên phải biểu tình trong nhà, thế thôi. Đây là động thái chưa từng xảy ra trên thế giới như cô Ý Lan nói thì đúng đấy”. Ông ta còn vạch ra một kế hoạch cụ thể cho cuộc biểu tình này: “Đồng bào Miền Bắc biểu tình trong nhà từ ngày 1/5 đến ngày mồng 10/5/2009. Tiếp theo thì bắt đầu đến đồng bào Miền Trung từ ngày 11/5 đến ngày 20/5 biểu tình trong nhà. Chỉ ngồi trong nhà không đi đâu. Cuối cùng đợt thứ 3 là từ ngày 21/5 đến ngày 31/5 dành cho đồng bào Miền Nam”. Và cũng trong cuộc phỏng vấn này, Thích Quảng Độ còn nhấn mạnh: “Riêng đối với

Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất thì nguy cơ mất nước đang ngày một hiện lộ rõ nét hơn”. Thiết tưởng không cần bình luận gì nhiều, nếu đất nước này còn những con người như Thích Quảng Độ (Đặng Phúc Tuệ), Thích Không Tánh (Phạm Ngọc Ấn), Nguyễn Khắc Toàn, v.v... thì điều ông ta nói đích thực là một nguy cơ. Nhưng đất nước này đâu phải là của riêng của cái gọi là “Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất”. Đất nước này là của cộng đồng các dân tộc Việt Nam. Biết bao thế hệ người Việt Nam đã hi sinh xương máu để giành lại độc lập tự do cho Tổ quốc và hiện nay, các thế hệ tiếp nối đang lao động quên mình vì mục tiêu dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh. Đảng và Nhà nước ta đang đầu tư trí tuệ, tìm kiếm mọi phương tiện và nguồn lực để lãnh đạo toàn dân thực hiện mục tiêu đó. Trong quá trình thực hiện các chủ trương, đường lối, chính sách của mình, Đảng và Nhà nước ta luôn lắng nghe và tiếp thu những ý kiến đóng góp có tinh thần xây dựng của tất cả các tầng lớp nhân dân vì đất nước này là đất nước của dân, do dân và vì dân. Thiết nghĩ, nếu ông Thích Quảng Độ và các cộng sự của ông ta thực tâm vì đất nước này, đóng góp ý kiến với tinh thần trách nhiệm của một công dân thì thái độ của người dân nói chung và của các Phật tử nói riêng đối với ông ta sẽ khác. Đảng này, mặc áo của một nhà tu hành, nhưng ông ta lại có những lời nói và việc làm mang tính kích động, xúi dục người dân chống lại chính quyền, phá hoại khối đại đoàn kết dân tộc. Hành động của ông ta không những trái với tinh thần giáo lý của Phật giáo, mà nó còn mang tính chất chính trị phản động, vi phạm pháp luật cần phải lên án và trừng phạt. Việc làm của ông ta chỉ mang tính

cá nhân và vì lợi ích ích kỉ của cá nhân, lợi dụng tín ngưỡng tôn giáo để phục vụ cho những mục đích chính trị vụ lợi.

2. Về cái gọi là “*Thông cáo của Giáo xứ Thái Hà*”

Cần phải nói ngay rằng, cái gọi là “*Thông cáo của Giáo xứ Thái Hà*” được phát tán trên trang web chuacuuthe ngày 23/4/2009 là của Nguyễn Văn Khải, vị linh mục thuộc Dòng Chúa Cứu Thế có tên thánh là Phêrô, “người được cử giữ chức vụ phát ngôn viên của Dòng Chúa Cứu Thế - Giáo xứ Thái Hà”, như đã viết trong “*Đơn khiếu nại*” của giáo xứ này gửi Sở Công an Thành phố Hà Nội ngày 28/4/2009 khi ông ta đã 3 lần tìm cách lẩn tránh không có mặt tại cơ quan an ninh điều tra, Sở Công an Thành phố Hà Nội theo giấy triệu tập của cơ quan này để làm rõ việc liên quan tới một số tài liệu có nội dung vu cáo chế độ, xuyên tạc sự thật, gây tổn hại đến khối đoàn kết toàn dân tộc. Ông ta viết với một giọng thách thức: “Tôi, Linh mục Nguyễn Văn Khải, không có mặt tại cơ quan an ninh điều tra như giấy mời. Lí do: các cán bộ mẫn cán quá biết thứ Bảy và Chủ nhật đối với các linh mục là những ngày gì. Tôi cảm ơn cơ quan đã có giấy mời tôi, nhưng rất tiếc là tôi không thể đáp ứng được lời mời”. Vâng, ông ta đã biết lợi dụng triệt để vị trí và giáo luật để vi phạm pháp luật và trốn tránh cơ quan pháp luật. Nhưng “đi đêm lắm sẽ có ngày gặp ma”, như người đời thường nói. Chúng ta còn nhớ, hồi tháng 8 năm 2008, các vị chủ chăn của Giáo xứ Thái Hà, trong đó có ông Khải là người “tiên phong” đã tổ chức cầu nguyện trái phép ở nơi cộng đồng, kích động giáo dân “đòi đất” thuộc quyền sở hữu của Công ti May Chiến Thắng tại 178 Nguyễn Lương Bằng, quận Đống Đa, Hà Nội, thậm chí còn có hành động quá

khích đập phá tường rào của công ti này và hậu quả là 8 bị cáo đã bị truy tố trước pháp luật với tội danh huỷ hoại tài sản và gây rối trật tự công cộng. Tại phiên tòa phúc thẩm ngày 27/3/2009, Hội đồng xét xử đã khẳng định: “Hành vi phạm tội của các bị cáo là nguy hiểm cho xã hội, gây hậu quả nghiêm trọng, có sự tham gia của nhiều người, liên tục trong nhiều ngày thể hiện sự coi thường kỉ cương pháp luật, gây bất bình trong nhân dân, ảnh hưởng đến khối đại đoàn kết dân tộc, ảnh hưởng tới uy tín và danh dự của những bà con Công giáo khác, trong khi họ luôn sống tốt đời, đẹp đạo, tuân thủ giáo lí, giáo luật, chấp hành tốt kỉ cương pháp luật, xây dựng khối đại đoàn kết dân tộc ngày càng vững mạnh...”. Do vậy, Hội đồng xét xử đã tuyên bản án phúc thẩm cho 8 bị cáo, quyết định không chấp nhận kháng cáo của các bị cáo và giữ nguyên bản án sơ thẩm. Các linh mục của Giáo xứ Thái Hà cũng đã bị UBND Thành phố Hà Nội ra quyết định cảnh cáo hồi tháng 9 năm 2008.

Hãy trở lại với “*Thông cáo*” của vị chủ chăn này. Mở đầu của nó hoàn toàn mang tính kích động mà bất cứ người dân bình thường nào cũng có thể nhận ra: “Trước hiện tượng bất công tràn lan trên đất nước; trước sự kiện môi trường sống của đồng bào, đặc biệt của anh chị em dân tộc thiểu số ở Tây Nguyên, đang có nguy cơ bị huỷ hoại do chủ trương khai thác Bôxít ở đây; trước sự kiện đất đai ở nhiều nơi, trong đó có Giáo xứ Thái Hà đang bị ngang nhiên lấn chiếm”. Sau khi mở đầu bằng những giọng điệu đầy kích động như trên, Nguyễn Văn Khải đã “không quên” tỏ ra mình là một vị chủ chăn biết vâng lời đáng bề trên để thêm tính thuyết phục của “*Thông cáo*” đối với đàn chiên của mình khi ông ta viết tiếp: “Ý thức

rằng Công đồng Vatican II trong Hiến chế Vui mừng và Hi vọng đã khẳng định... Ý thức rằng Thư chung 1980 của Hội đồng Giám mục Việt Nam năm 1980 đã dạy... Ý thức rằng sứ mạng mà Chúa uỷ thác cho các môn đệ..." và cuối cùng thì mục đích vu cáo chế độ, xuyên tạc sự thật của cái gọi là "*Thông cáo của Giáo xứ Thái Hà*" đã lộ rõ: "Giáo xứ Thái Hà sẽ tổ chức một buổi cầu nguyện:

- Cho bất công sớm chấm dứt, sự thật được tôn trọng, công lí và hoà bình được sớm hiển trị trên quê hương Việt Nam;

- Cho các nhà lãnh đạo quốc gia sáng suốt nhận ra tác hại về môi sinh, về kinh tế cũng như về an ninh quốc phòng của dự án bauxite ở Tây Nguyên, từ đó can đảm quyết định ngưng dự án khai thác để đất nước không bị nguy hại, môi trường sống của anh chị em ở Tây Nguyên, nhất là anh chị em đồng bào dân tộc thiểu số ở Tây Nguyên được đảm bảo;

- Cho công lí và sự thật được thực thi ở Giáo xứ Thái Hà, vì chính quyền hiện nay đang tiếp tục chiếm dụng bất hợp pháp khu đất hồ Ba Giang của giáo xứ, sau hàng loạt những đối xử bất công như lấy linh địa Đức Bà làm vườn hoa, tuyên án giáo dân phá hoại và gây rối trong khi những kẻ phá hoại và gây rối thực sự lại không bị truy tố".

Chúng tôi trích toàn văn cái gọi là "*Thông cáo*" đó để cho họ, những tác giả của nó, không có cơ vu cáo tiếp là bị cắt xén để làm sai lệch ý đồ của họ như đã từng xảy ra hồi năm 2008 trong vụ 42 Nhà Chung, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội. Và cũng để mọi người biết hết được cái sự thật đằng sau những lời lẽ lợi dụng tôn giáo để vụ lợi chính trị của Nguyễn Văn Khải. Ngay sau khi cái gọi là "*Thông cáo*" này được phát tán, dư luận xã hội đã tỏ

rõ sự bất bình và phê phán những hành động sai trái của các chức sắc Giáo xứ Thái Hà mà Nguyễn Văn Khải được cử làm "phát ngôn viên".

Tác giả Anh Quang trong bài *Dưới chiêu bài đối trá "cầu nguyện cho công lí"* đăng trên báo Hà Nội Mới ngày 26/4/2009 viết: "Với những ai theo dõi hành vi và lời nói của Linh mục Nguyễn Văn Khải từ trước đến nay sẽ chẳng khó khăn gì mà không nhận ra ngay, cái mà Linh mục Nguyễn Văn Khải gọi là "bất công" thực chất là sự hần học trước kết quả của phiên tòa xét xử phúc thẩm 8 giáo dân phạm tội "gây rối trật tự công cộng" và "phá hoại tài sản" tại 178 Nguyễn Lương Bằng... Một phiên tòa được sự đồng tình, ủng hộ của dư luận xã hội, thế nhưng lại không như ý muốn của Linh mục Nguyễn Văn Khải cũng như sự dày công chuẩn bị những màn kịch "gây áp lực với chính quyền" của Nhà thờ Thái Hà... Tính chất phản động, coi thường chính quyền, tìm mọi cách để kích động lật đổ chế độ của Linh mục Nguyễn Văn Khải đã được bộc lộ rõ trong các trả lời phỏng vấn của Linh mục này với Đài RFA trước đó. Ngày 10/2/2009, khi trả lời phỏng vấn đài RFA, Linh mục Khải cho rằng "nhà cầm quyền phải chấp nhận đau thương, chấp nhận lột xác, dân tộc mới có tương lai tươi sáng hơn"... Có thể khẳng định, việc triển khai dự án khai thác Bôxít ở Tây Nguyên là một quyết định đúng đắn, phù hợp với yêu cầu phát triển đất nước. Quá trình xây dựng quy hoạch đã được tiến hành đúng trình tự pháp luật, đã tổ chức các cuộc hội thảo lấy ý kiến công khai của nhân dân và các nhà khoa học. Thế nhưng, các linh mục của Dòng Chúa Cứu Thế đã xuyên tạc về ý nghĩa và hiệu quả của dự án, nhằm chia rẽ khối đoàn kết dân tộc, gây mâu thuẫn giữa nhân dân

khu vực có dự án với nhà đầu tư. Việc Nhà thờ Thái Hà, thông qua phát ngôn viên là Nguyễn Văn Khải, kêu gọi giáo dân cầu nguyện... thực chất là hành vi chống lại các chủ trương, chính sách hợp tác quốc tế, kêu gọi đầu tư nước ngoài của Đảng và Nhà nước”.

Tác giả Trọng Nghĩa đã viết bài *Đề nghị sau cái gọi là “Thông cáo của Giáo xứ Thái Hà”*: Linh mục Nguyễn Văn Khải muốn điều gì? đăng trên báo An ninh Thủ đô ngày 27/4/2009. Bài viết có đoạn: “Khi đưa ra luận điệu “Trước hiện tượng bất công tràn lan trên đất nước”, Nguyễn Văn Khải đã cố tình khái quát hóa một số việc riêng rẽ, nhằm tán công trực diện vào bản chất tốt đẹp của xã hội Việt Nam - một xã hội mà ở đó, phương châm và hành động “xây dựng xã hội công bằng, dân chủ và văn minh” đang mỗi ngày một trở thành hiện thực. Người dân Việt Nam, trong đó có cả hàng triệu người theo các tôn giáo đang được hưởng một cuộc sống tự do, dân chủ - cuộc sống mà ở nhiều nước trên thế giới, người dân lành đang mơ ước. Kích động đồng bào thiếu số ở Tây Nguyên trước chủ trương khai thác Bôxít tại đây, rõ ràng Nguyễn Văn Khải đã vượt quá giới hạn của một người tu hành, can thiệp vào chính trị, đi ngược lại lợi ích của đất nước... lập lờ trong việc đưa ra chuyện tranh chấp đất đai, trong đó nhắc lại việc Giáo xứ Thái Hà, Linh mục Nguyễn Văn Khải đã cố tình “xới” lại một chuyện cũ - mà chuyện đó đã êm thấm... Vậy là chỉ trong mấy câu mở đầu của bản “Thông cáo”, Linh mục Nguyễn Văn Khải đã lộ rõ ý đồ kích động giáo dân, chia rẽ khối đại đoàn kết dân tộc, can thiệp thô bạo vào những quyết sách của Đảng và Nhà nước”.

Phóng viên báo An ninh Thế giới, trong số 852, ra ngày 29/4/2009 đã đăng

bài *Chính họ đang tự tách mình ra khỏi khối đại đoàn kết dân tộc*. Tác giả cho rằng: “Sự hằn học và gây áp lực nhằm những mưu đồ riêng của ông Khải nêu trên, có lẽ là không phù hợp với một con chiên của Chúa. Thiết nghĩ, nếu là một buổi cầu nguyện trong sáng và hòa bình của những người Thiên Chúa giáo lương thiện, đâu cần những lời lẽ to tát và hằn học như thế! Đồng bào Thiên Chúa giáo ở khắp mọi miền đất nước ta vẫn thường tổ chức những buổi cầu nguyện riêng nhưng có đưa ra lời kêu gọi sắc mùi “chính trị” như Phêrô Nguyễn Văn Khải đâu!... Bản thân ông Nguyễn Văn Khải đã tự cô lập mình ra khỏi một cộng đồng đang hòa nhập. Và chúng ta cũng dễ dàng hiểu được một cá thể tự tách mình ra khỏi cộng đồng sẽ tìm cách quay lại phá hoại khối đoàn kết của cộng đồng đó... Khi Nguyễn Văn Khải nêu luận điệu “cho công lí và sự thật được thực thi ở Giáo xứ Thái Hà”, nhiều người thốt lên: Ô hay thế lâu nay trong Giáo xứ Thái Hà không có công lí và sự thật? Bà con giáo dân lương thiện ở Giáo xứ Thái Hà vẫn sống hòa hợp trong cộng đồng thủ đô đó thôi. Ông có mục đích gì riêng thì xin “tự làm, tự chịu”, đừng cố tình lôi kéo, đừng cố tình tách những giáo dân lương thiện ra ngoài khối đoàn kết toàn dân như vậy”.

Sau khi các báo, đài đăng tin về những hành vi sai trái của Linh mục Nguyễn Văn Khải, bạn đọc, bạn nghe đài cũng lên án mạnh mẽ những việc làm không xứng đáng với cương vị của một vị chủ chăn. Trên tờ An ninh Thế giới, một bạn đọc viết: “Tôi không biết ông Nguyễn Văn Khải già trẻ thế nào, không biết ngày xưa ông có từng tham gia chiến đấu bảo vệ Tổ quốc, bảo vệ nhân dân hay không mà bây giờ ông lớn tiếng nói như vậy. Yêu nước, yêu hòa bình ai mà chả nói được, chúng

tôi đã từng đặt sinh mệnh mình trước hòn tên mũi đạn của chiến tranh, chúng tôi hiểu rõ giá trị của cuộc sống hòa bình bây giờ. ông Khải ạ!”

Trong bài *Ông Nguyễn Văn Khải “dũng cảm” hay hèn nhát* trên trang web anninhthudo ngày 29/4/2009 của tác giả Nguyễn Việt, sau khi phân tích những sai trái của Nguyễn Văn Khải và những chủ trương ở Giáo xứ Thái Hà, lợi dụng vị trí linh mục của mình để kích động giáo dân đối đầu với chính quyền, làm mất ổn định xã hội, đã khẳng định: “Đất nước có hòa bình, độc lập tự do bao gồm công sức, xương máu của nhiều thế hệ, nhiều tín đồ của các tín ngưỡng, trong đó có đồng bào Công giáo. Không cho phép ai phá vỡ khối đại đoàn kết dân tộc. Ông Khải chắc chắn chưa tốn giọt mồ hôi nào cho độc lập, tự do của đất nước này, cho nên ông không có quyền bóp méo sự thật. Nhiều, rất nhiều thanh niên họ có thể chưa biết hết về các thế hệ con dân nước Việt đi trước, nhưng không mấy người có hành vi lạc lõng như ông Khải”. Tác giả Lê Sĩ Tứ, ở 53 phố Hàng Ngang, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội, trong *Thư ngỏ gửi Linh mục Nguyễn Văn Khải* đã vạch trần những hành vi xấu xa, đáng khinh bỉ, “ném đá giấu tay” của ông Khải trong vụ án 178 Nguyễn Lương Bằng và khẳng định rằng, kẻ phải đứng trước “vành móng ngựa” phải là ông Khải. Tác giả viết tiếp: “Cây muốn lặng, gió chẳng muốn dừng, lần này thì Linh mục Nguyễn Văn Khải đi ngược lại với giáo lý của Đức Chúa lòng lành, không đứng bên lẽ, mà trực tiếp nhảy vào cuộc đối đầu với đất nước và nhân dân, trong đó có cả bà con theo đạo Thiên Chúa... Bất kì một người dân Việt Nam nào, kể cả các con chiên do ông chăn dắt đều phần nộ, xấu hổ vì những phát ngôn ác độc, chà đạp lên danh dự của cả một dân tộc đã biết chọn cách sống đẹp... Tự do tín

ngưỡng, tự do báo chí luôn được pháp luật tôn trọng. Nhưng những kẻ đội lốt tôn giáo làm điều phản nước hại dân, phá hoại khối đoàn kết toàn dân vì bình yên của đất nước nhất định sẽ bị trừng trị, đó là sự công bằng của pháp luật. Nhân dân ta có câu “kẻ gieo gió sẽ gặt bão”.

Nhiều người dân khác, thông qua các phương tiện thông tin đại chúng cũng bày tỏ sự bức xúc và yêu cầu cần có biện pháp nghiêm trị những kẻ lợi dụng tự do tôn giáo, tín ngưỡng, thực hiện mưu đồ chính trị đen tối, gây tổn hại lợi ích dân tộc. Ông Tạ Đình Hải, 51 tuổi, ở phường Thổ Quan, quận Đống Đa, Hà Nội viết: “Linh mục Khải tuyên truyền và cầu nguyện để “công lí và hòa bình sớm hiển thị trên quê hương Việt Nam”. Vậy xin hỏi ông Khải, ông đang sống trong đất nước không hòa bình, không công lí à? Sao ông lại hồ đồ đến thế. Liệu ông có còn tỉnh táo nữa không, hay chỉ vì những hạm hực cá nhân mà ông sẵn sàng nói nhảm, nói những điều dối trá, bịa đặt như vậy”. Ông Nguyễn Phan Lân ở Thành Công Tower, Láng Hạ, quận Đống Đa, Hà Nội viết: “Những người Việt Nam đã và đang được sống trong hòa bình từ nhiều thập kỉ nay hẳn sẽ không khó gì để nhận ra sự kích động lộ liễu trong những lời lẽ lạc lõng như vậy. Nên độc lập, tự do mà mọi công dân Việt Nam đang có được xây dựng bởi biết bao xương máu của nhiều thế hệ, trong đó có cả những đồng bào Công giáo. Vậy ông Khải kêu gọi hiệp thông cầu nguyện cho nền hòa bình nào đây, và ông định lợi dụng giáo dân để tiếp tục làm những chuyện gì nữa”. Ông Vương Văn Tứ, 46 tuổi, ở phố Bát Đàn, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội khẳng định: “Một số linh mục Nhà thờ Thái Hà đã gây ra quá nhiều rắc rối cho xã hội, thay vì sống tốt đời đẹp đạo, đóng góp cho sự phát triển

đang hiển hiện ngày càng mạnh mẽ ở nước ta... Họ chỉ dụ dỗ được những người nhẹ dạ cả tin hoặc háms lợi, làm liều mà thôi. Nhà nước cần trừng trị nghiêm khắc mấy linh mục Nhà thờ Thái Hà chuyên xúi giục giáo dân gây rối trật tự xã hội này". Anh Nguyễn Trọng Giáp, sinh viên 28 tuổi, Đại học Hà Nội cũng có cùng quan điểm trên: "Họ bám vào những vấn đề có ảnh hưởng lớn trong xã hội để tạo "thanh thế". Nhưng họ không biết rằng mình đang can thiệp trắng trợn vào chính trị, điều mà họ tuyên bố hùng hồn trước đây là không bao giờ làm. Chân tướng của một số linh mục Nhà thờ Thái Hà đã lộ rõ, có lẽ không còn gì phải bàn luận... Các cơ quan bảo vệ pháp luật phải nghiêm trị những kẻ này, nếu không họ sẽ còn tiếp tục lợi dụng tôn giáo gây mất trật tự xã hội, ảnh hưởng đến an ninh quốc gia". Ông Nguyễn Đình Tuyển ở đường Tôn Đức Thắng, quận Đống Đa, Hà Nội cho rằng: "Những lời lẽ của ông Nguyễn Văn Khải trong cái gọi là Thông cáo kêu gọi giáo dân Giáo xứ Thái Hà vừa qua chứng minh rằng, những sự kích động giáo dân của ông Khải mang tính hệ thống... Ông cha cố này đã từng nhảy lên bàn khua chân múa tay kích động giáo dân trong vụ chiếm đất trái phép của Công ti May Chiến Thắng tại 178 Nguyễn Lương Bằng. Ngay sau phiên tòa phúc thẩm 8 bị cáo phạm tội huỷ hoại tài sản và gây rối trật tự công cộng tại 178 Nguyễn Lương Bằng, cũng chính ông Nguyễn Văn Khải đã viết một bức tường trình dài lê thê để trình bề trên, trong đó xác xược gọi những nhân chứng trong phiên tòa là "chứng gian". Ông ta còn ngạo mạn và hần học mà rằng: "Thật là lối luận tội và kết án bất công, như thế thì phải nhờ vào chính nền khoa học pháp lý". Ông là ai mà cho mình cái quyền phủ báng những phán quyết của tòa án bằng

cách nói năng thô thiển như vậy? Và nếu ông cứ tiếp tục giọng điệu này cùng những hành vi quá khích vi phạm pháp luật thì chính ông đã tự lộ diện và sẽ bị cô lập". Chị Nguyễn Thị Phong, giáo viên Trường THCS Ngọc Liệp, huyện Quốc Oai, Hà Nội viết: "Tôi cho rằng hành vi của một số người lợi dụng tôn giáo để chống phá hòa bình, ổn định đất nước là hình ảnh xấu, việc làm không tốt cho thế hệ trẻ. Những người lợi dụng tôn giáo để chống phá Nhà nước ta chỉ là một bộ phận nhỏ, đại diện lợi ích cho một số cá nhân luôn mang tư tưởng chống đối chủ trương, đường lối của Đảng và Nhà nước. Chính bộ phận nhỏ bé này đã làm hoen ố, làm sai lệch hình ảnh tốt đẹp của một tôn giáo uy tín, có nhiều đóng góp trong công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Những giáo dân, những bạn trẻ không may bị lợi dụng hãy sớm tỉnh ngộ để làm gương tốt cho những người khác noi theo. Lương tâm chúng ta không thể cho phép làm những điều sai trái mà cả dân tộc phản đối".

Để kết thúc bài viết này, chúng tôi xin trích lại lời của người phát ngôn Bộ Ngoại giao Lê Dũng ngày 28/4/2009 trả lời câu hỏi của phóng viên nước ngoài về "Thông cáo của Giáo xứ Thái Hà": "Thông cáo này có nội dung sai trái, đề cập đến những nội dung không liên quan đến tôn giáo, vu cáo chế độ, xuyên tạc sự thật, gây tổn hại đến khối đoàn kết toàn dân tộc, kích động giáo dân đến Nhà thờ Thái Hà vào 18 giờ 30 phút ngày 25/4 để cầu nguyện, trong đó có việc đòi quyền sử dụng diện tích đất tại khu vực hồ Ba Giang. Cái gọi là "Thông cáo" nói trên đã đi ngược lại những tuyên bố chính thức, mang tính xây dựng của Hội đồng Giám mục Việt Nam"./.